

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16CoKR/11/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111231565
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Záleská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3111231565.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Záleskej a členiek senátu JUDr. Ivety Sopkovej a Mgr. Stanislavy Kollárovej v spore žalobcov

1/ X.. S. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX U. J., A.

č. XXX/XX, 2/ N. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX U. J., A. č. XXX/XX, 3/ K. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX U. J., A. č. XXX/XX, a 4/ X. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX U. J., A. č. XXX/XX, právne zastúpených Mgr. Vladimírom Ľuptákom, advokátom so sídlom 971 01 Prievidza, Nám. Slobody 10, proti žalovaným

1/ JUDr. Danica Birošová, so sídlom 911 40 Trenčín, Piaristická č. 46/276, správca Vojenského opravárenského podniku Nováky, a.s. v reštrukturalizácii, 972 71, Nováky, Duklianska č. 60, IČO 36 350 451, právne zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Danica Birošová, s.r.o., 911 40 Trenčín, Piaristická 46/276, IČO 36 837 857 a 2/ Letecké opravovne Trenčín, a.s. so sídlom 911 04 Trenčín, Legionárska 160, IČO 36 351 156, právne zastúpenému SVITOK a spol., s.r.o., 821 01 Bratislava, Tomášikova 23/C, IČO 36 863 980,

o určenie popretých pohľadávok, o odvolaní žalovaného 2/ proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 36Cbi/35/2011-264 zo dňa 28. júna 2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výrokoch II., III., IV., V. a v súvisiacom výroku X. o trovách konania p o t v r d z u j e.

Žalobcom 1/ až 4/ sa proti žalovanému 2/ p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu proti žalovanému 1/ zamietol, výrokom II. určil, že žalobca 1/ je veriteľom pohľadávky v sume 100 000,- eur, prihlásenej prihláškou pohľadávky por. č. 1 zo dňa 06.10.2011, zapísanej v zozname pohľadávok číslo pohľadávky 101/K-1, v reštrukturalizácii dlžníka Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s. so sídlom Duklianska č. 60, Nováky, IČO 36 350 451, povolenej uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 28R/4/2011-720 zo dňa 12.09.2011, titulom náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá je dôsledkom neoprávneného zásahu obchodnej spoločnosti Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s. so sídlom Duklianska č. 60, Nováky, IČO 36 350 451 do osobnostných práv žalobcu 1/. Výrokom III. určil, že žalobca 2/ je veriteľom pohľadávky v sume 100 000,- eur, prihlásenej prihláškou pohľadávky por. č. 1 zo dňa 06.10.2011, zapísanej v zozname pohľadávok číslo pohľadávky 101/K-1, v reštrukturalizácii dlžníka Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s. so sídlom Duklianska č. 60, Nováky, IČO 36 350 451, povolenej uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 28R/4/2011-720 zo dňa 12.09.2011, titulom náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá je dôsledkom neoprávneného zásahu obchodnej spoločnosti Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s. so sídlom

Duklianska č. 60, Nováky, IČO 36 350 451 do osobnostných práv žalobcu 2/. Výrokom IV. určil, že žalobca 3/ je veriteľom pohľadávky v sume 100 000,- eur, prihlásenej prihláškou pohľadávky por. č. 1 zo dňa 06.10.2011, zapísanej v zozname pohľadávok číslo pohľadávky 101/K-1, v reštrukturalizácii dlžníka Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s. so sídlom Duklianska č. 60, Nováky, IČO 36 350 451, povolenej uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 28R/4/2011-720 zo dňa 12.09.2011, titulom náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá je dôsledkom neoprávneného zásahu obchodnej spoločnosti Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s. so sídlom Duklianska č. 60, Nováky, IČO 36 350 451 do osobnostných práv žalobcu 3/. Výrokom IV. určil, že žalobca 4/ je veriteľom pohľadávky v sume 100 000,- eur, prihlásenej prihláškou pohľadávky por. č. 1 zo dňa 06.10.2011, zapísanej v zozname pohľadávok číslo pohľadávky 101/K-1, v reštrukturalizácii dlžníka Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s. so sídlom Duklianska č. 60, Nováky, IČO 36 350 451, povolenej uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 28R/4/2011-720 zo dňa 12.09.2011, titulom náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá je dôsledkom neoprávneného zásahu obchodnej spoločnosti Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s. so sídlom Duklianska

č. 60, Nováky, IČO 36 350 451 do osobnostných práv žalobcu 4/. Výrokom VI. zastavil konanie v časti o určenie, že žalobca 1/ je veriteľom pohľadávky v sume 1 500,- eur, prihlásenej prihláškou pohľadávky por. č. 1 zo dňa 06.10.2011, zapísanej v zozname pohľadávok číslo pohľadávky 101/K-1, v reštrukturalizácii dlžníka Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s. so sídlom Duklianska č. 60, Nováky, IČO 36 350 451, povolenej uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 28R/4/2011-720 zo dňa 12.09.2011, titulom nákladov z uplatnenia; výrokom VII. zastavil konanie v časti o určenie, že žalobca 3/ je veriteľom pohľadávky v sume 600,- eur, prihlásenej prihláškou pohľadávky por. č. 1 zo dňa 06.10.2011, zapísanej v zozname pohľadávok číslo pohľadávky 101/K-1, v reštrukturalizácii dlžníka Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s. so sídlom Duklianska č. 60, Nováky, IČO 36 350 451, povolenej uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 28R/4/2011-720 zo dňa 12.09.2011, titulom nákladov z uplatnenia; výrokom VIII. zastavil konanie v časti o určenie, že žalobca 4/ je veriteľom pohľadávky v sume 3 000,- eur, prihlásenej prihláškou pohľadávky por. č. 1 zo dňa 06.10.2011, zapísanej v zozname pohľadávok číslo pohľadávky 101/K-1,

v reštrukturalizácii dlžníka Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s. so sídlom Duklianska č. 60, Nováky, IČO 36 350 451, povolenej uznesením Okresného súdu Trenčín

č.k. 28R/4/2011-720 zo dňa 12.09.2011, titulom nákladov z uplatnenia. Výrokom IX. rozhodol o trovách konania žalovaného 1/ tak, že mu voči žalobcom 1/ až 4/ priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Výrokom X. rozhodol o trovách konania žalobcov 1/ až 4/ tak, že im voči žalovanému 2/ priznal nárok na ich náhradu v rozsahu 100 %.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobcovia sa v žalobe proti žalovanému 1/ domáhali určenia, že žalobca 1/ je veriteľom pohľadávky v sume 101 500,- eur, prihlásenej prihláškou pohľadávky por. č. 1 zo dňa 06.10.2011, zapísanej v zozname pohľadávok číslo pohľadávky 101/K-1, v reštrukturalizácii dlžníka Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s. so sídlom Duklianska č. 60, Nováky, IČO 36 350 451, povolenej uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 28R/4/2011-720 zo dňa 12.09.2011, titulom náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá je dôsledkom neoprávneného zásahu obchodnej spoločnosti Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s. so sídlom Duklianska č. 60, Nováky, IČO 36 350 451 do osobnostných práv žalobcu 1/; žalobca 2/ je veriteľom pohľadávky

v sume 100 000,- eur, prihlásenej prihláškou pohľadávky por. č. 1 zo dňa 06.10.2011, zapísanej v zozname pohľadávok číslo pohľadávky 105/K-1, v reštrukturalizácii dlžníka Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s. so sídlom Duklianska č. 60, Nováky,

IČO 36 350 451, povolenej uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 28R/4/2011-720 zo dňa 12.09.2011, titulom náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá je dôsledkom neoprávneného zásahu obchodnej spoločnosti Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s. so sídlom Duklianska

č. 60, Nováky, IČO 36 350 451 do osobnostných práv žalobcu 2/; žalobca 3/ je veriteľom pohľadávky v sume 100 600,- eur, prihlásenej prihláškou pohľadávky por. č. 1 zo dňa 06.10.2011, zapísanej v zozname pohľadávok číslo pohľadávky 104/K-1, v reštrukturalizácii dlžníka Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s. so sídlom Duklianska č. 60, Nováky, IČO 36 350 451, povolenej uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 28R/4/2011-720 zo dňa 12.09.2011, titulom náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá je dôsledkom neoprávneného zásahu obchodnej spoločnosti Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s. so sídlom Duklianska

č. 60, Nováky, IČO 36 350 451 do osobnostných práv žalobcu 3/; žalobca 4/ je veriteľom pohľadávky v sume 103 000,- eur, prihlásenej prihláškou pohľadávky por. č. 1 zo dňa 06.10.2011, zapísanej v

zozname pohľadávok číslo pohľadávky 100/K-1, v reštrukturalizácii dlžníka Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s. so sídlom Duklianska č. 60, Nováky, IČO 36 350 451, povolenej uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 28R/4/2011-720 zo dňa 12.09.2011, titulom náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá je dôsledkom neoprávneného zásahu obchodnej spoločnosti Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s. so sídlom Duklianska

č. 60, Nováky, IČO 36 350 451 do osobnostných práv žalobcu 4/. V žalobe žalobcovia 1/-4/ uviedli, že návrhom zo dňa 01.03.2010 na ochranu osobnosti podľa § 11 Občianskeho zákonníka a náhrady nemajetkovej ujmy si uplatnili voči žalovanému Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s. z titulu nemajetkovej ujmy každý náhradu 100 000,- eur na Okresnom súde v Prievidzi pod sp. zn. 12C/41/2010. Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 28R/4/2011 zo dňa 12.09.2011, zverejneným v Obchodnom vestníku 19.09.2011, bola povolená reštrukturalizácia žalovaného Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s. Žalobcovia 1/-4/ si dňa 07.10.2011 u správkyne JUDr. Danice Birošovej prihlásili pohľadávky, a to žalobca 1/ v sume 101 500,- eur, žalobca 2/ v sume 100 000,- eur, žalobca 3/ v sume 100 600,- eur a žalobca 4/ v sume 103 000,- eur. V rámci uvedeného si okrem istiny 100 000,- eur každý uplatnili aj náklady z uplatnenia. Správkyňa v reštrukturalizácii dňa 11.11.2011 prihlásenú pohľadávku č. 101/K-1 žalobcu 1/ poprela, a to istinu 100 000,- eur

z dôvodu prebiehajúceho súdneho sporu, nepreukázateľný právny nárok a náklady

z uplatnenia 1 500,- eur poprela podľa § 138 ods. 2 ZKR. Tieto isté dôvody popretia pohľadávky, a to istiny a nákladov z uplatnenia použila správkyňa aj u pohľadávky žalobcu 2/ č. 105/K-1 v sume 100 000,- eur, pohľadávky žalobcu 3/ č. 104/K-1 v sume 100 600,- eur

a pohľadávky žalobcu 4/ č. 100/K-1 v sume 103 000,- eur. Návrhom na Okresnom súde

v Prievidzi sa žalobcovia 1/-4/ domáhali ochrany osobnosti podľa § 11 Obč. zák., pričom podľa § 13 ods. 1 Obč. zák. ako fyzické osoby majú právo domáhať sa, aby sa odstránili následky zásahov do ich práv na ochranu osobnosti, a aby im bolo dané primerané zadosťučinenie, pričom podľa § 13 ods. 2 Obč. zák. majú ako fyzické osoby tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pričom túto výšku určí súd. Správkyňa potvrdila úplnosť prihlášok a neuviedla žiadne nedostatky pri ich uplatnení. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam žalobcovia 1/-4/ nesúhlasili s popretím pohľadávky z dôvodu prebiehajúceho súdneho sporu, o tom, či sa jedná o preukázateľný právny nárok alebo nepreukázateľný možno hovoriť až potom, keď v konaní bude rozhodnuté o ich nároku na ochranu osobnosti

a náhradu nemajetkovej ujmy a v tej súvislosti aj o nákladoch z uplatnenia. K žalobe žalobcovia 1/-4/ pripojili výpisy žalovaných pohľadávok zo zoznamu pohľadávok.

Na základe návrhu žalobcov zo dňa 19.12.2011 Krajský súd v Trenčíne uznesením

č. k. 16CoKR/13/2017-183 zo dňa 30.04.2018, právoplatným 04.06.2018, pripustil, aby do konania na strane žalovaného vstúpil ako žalovaný 2/ Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s. so sídlom Duklianska č. 60, Nováky, IČO 36 350 451 s účinkami od 19.12.2011. Zároveň rozhodol o tom, že v konaní sa bude pokračovať s právnym nástupcom žalovaného 2/,

a to s Leteckými opravovňami Trenčín, a.s. so sídlom Legionárska 60, Trenčín, IČO 36 351 156 s účinkami od 01.09.2014. Žalovaný 1/ žiadal žalobu voči nemu zamietnuť z dôvodu, že v spore nie je pasívne vecne legitimovaný s poukazom na § 124 ods. 4 ZKR. Žalovaný 2/ žiadal žalobu voči nemu zamietnuť. Súhlasil s vyjadreniami žalovaného 1/ v konaní

a poukázal na to, že žalované pohľadávky boli popreté z dôvodu prebiehajúceho súdneho konania a zároveň aj z dôvodu, ktorým je nepreukázanie právneho nároku. Podľa jeho názoru, súd je povinný preskúmať pohľadávky v rozsahu tohto popretia, čiže aj z hľadiska preukázania pohľadávky. Žalovaný 2/ mal za to, že žalobcovia 1/-4/ v tomto smere neuniesli dôkazné bremeno. Taktiež namietal neskoré podanie žaloby proti jeho právnemu predchodcovi, po uplynutí zákonnej lehoty podľa 124 ZKR. V doplnení žaloby zo dňa 07.02.2019 žalobcovia 1/-4/ o.i. uviedli, že do ich osobnostných práv ako oprávnených osôb bolo zasiahnuté zavineným konaním pracovníkov Vojenského opravárenského podniku Nováky, a.s., kde boli konkrétne stíhaní pracovníci tejto organizácie Krajskou prokuratúrou v Trenčíne na tom podklade, že ako vedúci pracovníci nadmerne navyšovali dodávky výbušného pyrotechnického materiálu, nesprávne ho skladovali napriek tomu, že kontrolnými orgánmi MO SR boli upozorňovaní na nebezpečenstvo výbuchu a na odstránenie tohto rizikového stavu. Bola podaná aj obžaloba na Okresný súd v Prievidzi na konkrétnych vedúcich pracovníkov Vojenského opravárenského podniku Nováky, a.s., ktoré súdne konanie je vedené pod sp. zn. 3T/12/2010. V tejto súvislosti žalobcovia poukazovali na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 77/2009. Ak medzi fyzickými osobami existujú sociálne, morálne, citové a kultúrne vzťahy, ktoré sú vytvorené v rámci ich súkromného a rodinného života, môže porušením práva na život jednej z nich, v tomto prípade manželky a matky, dôjsť k nedovolenému zásahu do práva na súkromie týchto osôb. Takýmto protiprávnym zásahom iných osôb do práva na súkromie a rodinný život môže byť ďalším účastníkom vzťahu

spôsobená taká ujma, ktorá im čiastočne alebo úplne bráni napĺňať ich citové potreby, t.j. nemajetková ujma postihujúca inú ako majetkovú sféru, teda osobnostnú, ku ktorej patrí aj emocionálna sféra. Ak dôjde k smrti manželky a matky, pozostalé osoby môžu utrpieť citovú ujmu vo forme šoku, smútku zo straty blízkej osoby, ujmu na zdravotnom stave a takisto aj do rodinného vzťahu blízkych osôb. Zo stanoviska Najvyššieho súdu SR č.j. 5Cdo 2652009, z ktorého vyplývajú tieto skutočnosti, vyplýva tiež, že zásah do emocionálnej sféry, spôsobený protiprávnym konaním iných osôb, ktorého následkom je úmrtie blízkej osoby, zakladá právo domáhať sa ochrany osobnosti podľa ustanovení

Obč. zák. o ochrane osobnosti. Podľa žalobcov, smrť manželky a matky, ktorú svojim protiprávnym konaním zavinili pracovníci Vojenského opravárenského podniku Nováky, a.s. zakladá existenciu neoprávneného zásahu do práva na súkromie a rodinný život, ktorý bol spôsobený usmrtením blízkeho rodinného príslušníka. Súčasťou práva na ochranu súkromia, chráneného ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka, je aj rodinný život spočívajúci

v udržiavaní a rozvíjaní vzájomných citových, morálnych a sociálnych väzieb medzi najbližšími osobami a konanie, ktoré spôsobilo násilné prerušenie týchto väzieb stratou člena rodiny je konaním nesúcim znaky neoprávneného zásahu do chránených osobnostných práv pozostalých členov rodiny, žalobcov 1/-4/. U žalobcov 1/-4/ došlo vplyvom tragickej smrti K. J. k poškodeniu zdravia, rozpadu rodinného života, neboli schopní sa so smrťou manželky a matky vysporiadať, najhoršie to bolo pri akýchkoľvek sviatkoch. Nemajetková ujma, ktorú si uplatnili, zohľadňuje závažnosť ujmy a okolnosti za ktorých vznikla, ktorú spôsobila nečakaná tragická smrť K. J.. Na základe čiastočného späťvzťatia žaloby, súd prvej inštancie podľa § 144, § 145 ods. 2 CSP zastavil konanie tak, ako je uvedené vo výrokoch VI., VII. napadnutého rozsudku.

3. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie ustálil, že návrhom zo dňa 26.02.2010 podaným v konaní, vedenom Okresným súdom Prievidza pod sp. zn. 12C/41/2010 o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy sa žalobcovia 1/-4/ proti Vojenskému opravárenskému podniku Nováky, a.s., IČO 36 350 451 domáhali náhrady nemajetkovej ujmy, každý z nich po 100 000,- eur. V tomto návrhu uviedli, že dňa 02.03.2007 o 16.30 hod. došlo vo Vojenskom opravárenskom podniku Nováky, a.s. k výbuchu munície, pri ktorom bola usmrtená aj manželka a matka K. J., nar. XX.XX.XXXX. Voči vedúcim pracovníkom uvedeného podniku bolo zahájené trestné stíhanie pre prečin všeobecného ohrozenia podľa § 285 ods. 1, 3 písm. a), ods. 4 Tr. zák. na základe uznesenia KR PZ, Úrad justičnej a kriminálnej polície Trenčín č.k. ČVS: KRP-11/OVK-Tn-2007. V čase úmrtia mala K. J. nedožitých 51 rokov, bola v dobrom zdravotnom stave a so žalobcami 1/-4/ žila v spoločnej domácnosti. Boli usporiadaná rodina, boli medzi nimi veľmi silné citové vzťahy. Smrťou matky a manželky došlo k ťažkej citovej ujme, ktorá bola spôsobená nielen jej smrťou, ale aj hrozným spôsobom, akým zomrela, s čím sa nedokážu vyrovnáť doteraz. Najhoršou na celej veci bola tá skutočnosť, že úmrtie ľudí dňa 02.03.2007 počas výbuchu v Novákoch sa odohralo v priamom televíznom prenose. Šok, ktorý všetci utrpeli z toho, že sa nevedelo, vzhľadom na chaos v evidencii zamestnancov v podniku, kto zomrel, stále živil nádej, že ich manželka a matka žije, nie je medzi mŕtvymi, skončila úplným šokom, keď bolo v televízii zverejnené jej meno ako mŕtvej. Keď k tomu prirátajú vysielanie televíznych staníc priamo z miesta nešťastia, kde napätie a sústavné dohady boli nadmieru akejkoľvek únosnosti, ich trauma z tejto udalosti pretrváva až doteraz. Najviac táto udalosť (smrť matky) zasiahla žalobcu 1/ ako manžela, žalobkyňu 2/, ktorá bola v tom čase maloletá a aj súrodencov - žalobcov 3/, 4/, ktorí videli a museli sa vysporiadať so zúfalstvom svojich blízkych a beznádejnosťou celej situácie. Je ťažké vyrovnáť sa so smrťou manželky a matky, a nie ešte s takou hroznou a nezmyselnou smrťou, ako tomu bolo v tomto prípade, kde sa museli vyrovnáť aj s tým, že telo matky a manželky bolo znetvorené. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy SR má každý občan právo na ochranu pred neoprávneným zásahom do súkromného života. ochrana práva na súkromie zahŕňa širokú ochranu intímnej sféry, vnútorného, myšlienkového a citového života človeka, jeho život v rodine a hlavne vzťah k osobe, s ktorou je v úzkom citovom vzťahu. Ide o základné osobnostné právo, pričom žalobcovia 1/-4/ mali k nebohej silný citový vzťah, žalobca 1/ ako manžel, ktorý prežil s nebohou pekný manželský vzťah, vychovali spolu deti a chceli sa z nich tešiť a prežiť pokojnú starobu a žalobcovia 2/-4/ ako k matke, ktorá ich mala nadovšetko rada a ktorá pre nich vytvárala pocit domova a bezpečnosti. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka má fyzická osoba právo domáhať sa, aby sa odstránili následky zásahov do jej práva na ochranu osobnosti, a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pričom výšku náhrady v zmysle § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka

určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Za traumou

a ujmy, ktoré žalobcovia 1/-4/ utrpeli a ktorými budú trpieť až do konca svojho života, požadoval každý z nich po 100 000,- eur. Smrťou matky a manželky im vznikla nenapraviteľná citová ujma, keďže smrť matky a manželky je nezvratná, nemôžu sa na súde domáhať upustenia od neoprávnených zásahov do súkromia, a preto žiadali ako odškodnenie nemajetkovej ujmy za nenapraviteľnú psychickú ujmu finančné odškodnenie po 100 000,- eur. Predmetné konanie sp. zn. 12C/41/2010 bolo zastavené v zmysle § 156 prvej vety zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov. Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 28R/4/2011 zo dňa 12.09.2011 bola povolená reštrukturalizácia dlžníka Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s., IČO 36 350 451, pričom do funkcie reštrukturalizačného správcu bol ustanovený žalovaný 1/. Prihláškou pohľadávky por. č. 1 zo dňa 06.10.2011 si žalobca 1/ prihlásil pohľadávku v sume 101 500,- eur (istina 100 000,- eur + náklady z uplatnenia 1 500,- eur). Prihláškou pohľadávky por. č. 1 zo dňa 06.10.2011 si žalobca 2/ prihlásil pohľadávku v sume 100 000,- eur (istina

100 000,- eur). Prihláškou pohľadávky por. č. 1 zo dňa 06.10.2011 si žalobca 3/ prihlásil pohľadávku v sume 100 600,- eur (istina 100 000,- eur + náklady z uplatnenia 600,- eur). Prihláškou pohľadávky por. č. 1 zo dňa 06.10.2011 si žalobca 4/ prihlásil pohľadávku v sume 103 000,- eur (istina 100 000,- eur + náklady z uplatnenia 3 000,- eur). Ako právny dôvod vzniku uvedených pohľadávok uviedli: „1/ Istina - Návrh na ochranu osobnosti (žaloba) podľa § 11 Obč. zák. a náhrada nemajetkovej ujmy, vedený na Okresnom súde v Prievidzi č.k. 12C/41/2010 (viď príloha č. 1). 2/ Náklady z uplatnenia - súdny poplatok za Návrh (viď príloha č. 1c , 1d).“Z výpisu zo zoznamu pohľadávok číslo pohľadávky 104/K-1, 105/K-1, 100/K-1 a 101/K-1 je zrejmé, že reštrukturalizačný správca žalobcami 1/-4/ prihlásené pohľadávky dňa 11.11.2011 poprel čo do ich právneho dôvodu a výšky. Ako dôvod popretia právneho dôvodu uvedených pohľadávok uviedol: „Právny dôvod pohľadávky popretý z dôvodu prebiehajúceho súdneho sporu, nepreukázateľný právny nárok“. Ako dôvod popretia výšky žalovaných pohľadávok uviedol: „Istina popretá z dôvodu prebiehajúceho súdneho sporu. Náklady z uplatnenia popreté podľa § 138 ods. 2 ZKR.“. Uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 28R/4/2011-918 zo dňa 18.04.2012 bol potvrdený reštrukturalizačný plán dlžníka Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s. a ku dňu 20.09.2011 bola reštrukturalizácia skončená. Z výpisu Vojenského opravárenského podniku Nováky, a.s., IČO 36 350 451

z obch. registra je zrejmé, že Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s. ku dňu 01.09.2014 zanikol zlúčením so žalovaným 2/, ktorý je jeho právnym nástupcom.

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 118 ods. 4, § 156 veta prvá, § 124

ods. 1 , 4,6 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, § 11, § 13 ods. 1, 2, 3, § 15 Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že žalobu proti žalovanému 1/ zamietol z dôvodu nedostatku jeho pasívnej vecnej legitímácie v spore, nakoľko veriteľ sa môže domáhať určenia pohľadávky popretej správcom v reštrukturalizácii žalobou podanou proti dlžníkovi,

a nie proti reštrukturalizačnému správcovi. Vo vzťahu k žalovanému 2/ žalobe vyhovel. Reštrukturalizačný správca dlžníka Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s. žalované pohľadávky poprel čo do právneho dôvodu ich vzniku, pričom ako dôvod popretia uviedol prebiehajúci súdny spor. V čase vyhlásenia rozsudku v tomto incidenčnom spore bolo už konanie vedené Okresným súdom v Prievidzi pod sp. zn. 12C/41/2010 zastavené, a teda tento dôvod popretia už neexistoval, bol právne irelevantný. Ďalším dôvodom popretia právneho dôvodu vzniku predmetných pohľadávok bol „Nepreukázateľný právny nárok“. Citovaný dôvod popretia súd posúdil tiež ako neopodstatnený, nakoľko právnym dôvodom žalovaných pohľadávok bola náhrada nemajetkovej ujmy, ktorá je dôsledkom neoprávneného zásahu obchodnej spoločnosti Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s. so sídlom Duklianska

č. 60, Nováky, IČO 36 350 451 do osobnostných práv žalobcov, ktorá je v zmysle § 11, § 13 Občiansky zákonník preukázateľnou pohľadávkou. Medzi žalobcami a žalovaným 2/ nebolo sporné, že dňa 02.03.2007 o 16.30 hod. došlo vo Vojenskom opravárenskom podniku Nováky, a.s. k výbuchu munície, pri ktorom bola usmrtená aj manželka žalobcu 1/ a matka žalobcov 2/-4/ K. J., nar. XX.XX.XXXX. Týmto došlo k neoprávnenému zásahu zo strany Vojenského opravárenského podniku Nováky, a.s. do osobnostných práv žalobcov

1/-4/, a to konkrétne, v zmysle § 11 Obč. zák. do ich práva na ich súkromný a rodinný život, ktoré v sebe zahŕňa tiež právo fyzickej osoby na spolužitie s ďalšími osobami, predovšetkým s členmi rodiny. Bolo nesporné, že medzi žalobcami a zomrelou K. J. existovali sociálne, morálne, citové a kultúrne vzťahy, vytvorené v rámci ich súkromného

a rodinného života, ktoré jej smrťou boli násilne pretrhnuté. Žalobcovia tvorili s nebohrou plne fungujúcu rodinu s dobre vyvinutými sociálnymi i citovými väzbami. Z jej nečakanej smrti prežívali pocity úzkosti, smútku, zúfalstva, šoku a odo dňa jej smrti stratili možnosť viesť s ňou súkromný život. Vzniknutá trauma je zo života žalobcov prakticky neodstrániteľná. Je zrejmé, že išlo o závažný zásah do psychickej a morálnej integrity osobnosti, ktorý je objektívne spôsobilý fyzickej osobe privodiť ujmu na jednotlivých stránkach osobnosti, v dôsledku čoho, v zmysle § 13 ods. 2 Obč. zák. vzniklo žalobcom právo na náhradu nemajetkovej ujmy. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam mal súd za preukázaný právny dôvod vzniku žalovaných pohľadávok žalobcov 1/-4/ na náhradu nemajetkovej ujmy. Zo zoznamu pohľadávok pri jednotlivých žalovaných pohľadávkach nie sú uvedené žiadne konkrétne námietky voči právnomu dôvodu vzniku žalovaných pohľadávok. Žalovaní 1/, 2/ tiež ani v incidenčnom spore nevzniesli žiadne konkrétne námietky proti právnomu dôvodu vzniku predmetných pohľadávok. Za dôvod popretia výšky (istiny nemajetkovej ujmy) žalovaných pohľadávok žalobcov 1/-4/ reštrukturalizačný správca považoval prebiehajúci súdny spor. Tento dôvod popretia však už v čase vyhlásenia tohto rozsudku neexistoval, keďže predmetné súdne konanie bolo zastavené. Iný dôvod popretia výšky (istiny nemajetkovej ujmy) žalovaných pohľadávok správca v zozname pohľadávok neuviedol. Žalovaní 1/, 2/ v spore nevzniesli konkrétne námietky voči istine nemajetkovej ujmy. Vzhľadom k tomu súd posúdil dôvod popretia výšky žalovaných pohľadávok ako neopodstatnený. Z reštrukturalizačného spisu okresného súdu Trenčín sp. zn. 28R/4/2011 bolo súdom zistené, že lehota na popieranie pohľadávok v označenom reštrukturalizačnom konaní uplynula 21.11.2011. Žaloba proti žalovanému 1/ bola na súde podaná 13.12.2011. Uznesením č.k. 16CoKR/13/2017-183 zo dňa 30.04.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť 04.06.2018, Krajský súd v Trenčíne pripustil, aby do konania na strane žalovaného vstúpil ako žalovaný 2/ Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s. so sídlom Duklianska č. 60, Nováky, IČO 36 350 451 s účinkami od 19.12.2011. Z uvedeného vyplýva, že žaloba v tomto spore bola podaná v lehote ustanovenej § 124 ods. 4 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom do 31.12.2011, teda do 30 dní od uplynutia lehoty na popieranie pohľadávok. Súd prvej inštancie zdôraznil, že v incidenčnom konaní je oprávnený preskúmať pohľadávku popretú správcou v reštrukturalizačnom konaní len v rozsahu dôvodov uvedených v popieracom prejave zaznamenanom v zozname pohľadávok. Týmto popieracím prejavom správca vymedzuje predmet incidenčného konania. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam mal súd zato, že žalobcovia 1/-4/, s ohľadom na dôvody popretia právneho dôvodu a výšky žalovaných pohľadávok, uniesli v spore dôkazné bremeno, nakoľko preukázali neopodstatnenosť dôvodov popretia. V tejto súvislosti súd poukazuje na nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS/409/2013-49 zo dňa 11.09.2014, v zmysle ktorého je predovšetkým úlohou správcu, nie súdu konajúceho v incidenčnom konaní, preskúmať prihlásené pohľadávky a podľa svojich zistení popierať alebo nie, pričom nedostatok popretia má za následok ich uznanie, a tým aj účasť na uspokojení v konkurze. Úlohou incidenčného konania nie je potom opätovne preskúmavanie uplatnenej pohľadávky súdom, pretože to je úlohou správcu. Účelom incidenčného konania je v podstate len rozhodnúť o tom, či popierací prejav správcu obstojať alebo nie, teda či dôvody obsiahnuté v popieracom prejave správcu zodpovedajú skutočnosti a vylučujú pohľadávku z uspokojenia v konkurze tak, ako bola prihlásená. Incidenčné konanie nie je konaním, v ktorom by veriteľ uplatňoval svoju pohľadávku proti dlžníkovi a ktorom by tak predmetom konajúceho súdu mal byť celý právny vzťah medzi nimi v celej jeho šírke a hĺbke. V konkurze si veritelia uplatňujú svoje pohľadávky osobitne určeným postupom u správcu, ktorému patrí ich preskúmanie a prvotné rozhodnutie o tom, či v konkurze budú alebo nebudú uspokojené. Z konštrukcie § 32 konkurzného zákona je zrejmé, že „rozhodnutie“ správcu o tom, že pohľadávka bude uspokojená v určitom rozsahu alebo v určitom poradí, je v podstate konečné, keďže proti nemu v rámci konkurzného konania neexistuje žiaden prostriedok nápravy. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii ukladá správcovi povinnosť dôvod popretia pohľadávky odôvodniť. Predmetom incidenčného konania iniciovaného veriteľom popretej pohľadávky je potom preskúmanie opodstatnenosti, resp. neopodstatnenosti popieracieho prejavu správcu a posúdenie, či správcou uvedený dôvod popretia je daný, alebo či uvedený dôvod neexistuje. Zákon o konkurze preskúmanie prihlásených pohľadávok zveruje správcovi a nie konkurznému súdu. Správca nemôže zodpovednosť za svoju činnosť prenášať na konkurzný súd. Taktiež podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/70/2016 zo dňa 30.01.2017 „Jediným oprávneným subjektom na preskúmanie pohľadávok prihlásených v konkurze je ustanovený správca konkurznej podstaty. Pri preskúmaní prihlásených pohľadávok je správca povinný postupovať s odbornou starostlivosťou a v prípade, ak je pohľadávka sporná, vzniká správcovi povinnosť ju v spornom rozsahu poprieť. Zároveň zákon o konkurze

a reštrukturalizácii ukladá správcovi povinnosť dôvod popretia pohľadávky odôvodniť. Predmetom incidenčného konania iniciovaného veriteľom popretej pohľadávky je potom preskúmanie opodstatnenosti, resp. neopodstatnenosti popieracieho prejavu správcu

a posúdenie, či správcom uvedený dôvod popretia je daný alebo či uvedený dôvod neexistuje. Z tohto dôvodu je možné považovať za postup správcu s odbornou starostlivosťou iba taký postup, kedy v popieracom prejave uvedie všetky právne relevantné dôvody, pre ktoré spochybňuje dôvodnosť, opodstatnenosť alebo samotnú existenciu prihlásenej pohľadávky. Konkurzný súd nie je oprávnený preskúmať popretú pohľadávku z iných, správcom

v incidenčnom konaní uvádzaných dôvodov, než je uvedené v popieracom prejave. Uplynutím lehoty (zákonnej alebo súdom predĺženej) na popretie prihlásených pohľadávok sa právo správcu uvádzať nové dôvody popretia pohľadávky prekluduje a prihlásená pohľadávka sa považuje v následne spornom rozsahu za zistenú.“

5. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný 2/ včas odvolanie, v ktorom namietal odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP. Uviedol, že súd prvej inštancie posúdil dôvod popretia právneho dôvodu vzniku pohľadávok „nepreukázateľný právny nárok“ ako neopodstatnený, pretože právnym dôvodom žalovaných pohľadávok bola náhrada nemajetkovej ujmy, ktorá je v zmysle § 11 a 13 Občianskeho zákonníka preukázateľnou pohľadávkou. Pojem preukázateľnosti označuje objektívnu možnosť preukázať určité tvrdenia alebo nárok vo všetkých prípadoch. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy je vo všeobecnosti možné považovať za preukázateľný, avšak v konkrétnom prípade musí byť preukázaný. Dôvodom popretia pohľadávok žalobcov bolo nepreukázanie konkrétnej veci konkrétnymi dôkaznými prostriedkami. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 30Cdo/2919/2006 i rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/ 108/2011, podľa ktorého v konaní o ochranu osobnosti má žalobca bremeno tvrdenia v tom, že žalovaný zasiahol do jeho osobnosti, že zásah bol objektívne spôsobilý prívodiť ujmu na chránených osobnostných právach; pokiaľ sa domáha aj náhrady nemajetkovej ujmy, musí v rámci svojich tvrdení uviesť, aká ujma mu vznikla. Z tohto bremena tvrdenia pre žalobcu vyplýva dôkazné bremeno preukázať skutočnosti svedčiacie o existencii zásahu; v prípade, že sa domáha náhrady nemajetkovej ujmy, musí na konkrétnych skutkových okolnostiach preukázať, že zásah nielen mohol, ale skutočne vyvolal následnú reakciu, napríklad v jeho rodinnom, pracovnom či inom prostredí. Len ak sú tieto skutočnosti preukázané, môže súd konštatovať, že žalobca uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu. Žalovaný 2/ opätovne namietal, že žalobcovia 1/ až 4/ neuniesli dôkazné bremeno ohľadom splnenia podmienok vzniku nároku. Trestné konanie týkajúce sa výbuchu, vedené pod

sp.zn. 3T/12/2010, doposiaľ nie je právoplatne skončené. Z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, na základe ktorých dôkazov súd prvej inštancie dospel k skutkovým zisteniam zakladajúcimi existenciu nároku žalobcu v žalovanej výške. V tomto smere považoval odôvodnenie napadnutého rozsudku za nedostatočné. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo/238/2008 zo dňa 30.11.2009, týkajúce sa obsahu práva na spravodlivý súdny proces, práva na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/42/2010 zo dňa 17.10.2011 predvídateľné je také rozhodnutie, ktorému predchádza predvídateľný postup pri konaní

a rozhodovaní. Zákon ustanovuje, že účastníci by nemali byť zaskočení možným iným právnym posúdením veci súdom bez toho, aby im bolo umožnené tvrdiť skutočnosti významné z hľadiska sudcovho právneho názoru a navrhnúť na ich preukázanie dôkazy.

V zmysle nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 288/2017 zo dňa 05.12.2017 pri určovaní sumy nemajetkovej ujmy musia všeobecné súdy zohľadňovať svoju vlastnú rozhodovaciu činnosť, a teda v súlade s princípom rovnosti rozhodovať v porovnateľných veciach rovnako a v ich judikatúre by tak mal existovať vzťah priamej úmernosti medzi závažnosťou ujmy

a výškou priznanej náhrady. Žalobcovia neuniesli dôkazné bremeno ani ohľadom určenia výšky nemajetkovej ujmy. Požadovanú nemajetkovú ujmu považuje za prevyšujúcu obvykle súdmi priznávané sumy náhrady nemajetkovej ujmy, keď podľa zverejnených rozhodnutí aj

v prípade usmrtenia blízkej osoby výška náhrady dosahovala výšku maximálne 25 000,- eur. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu voči žalovanému 2/ v celom rozsahu zamietne a prizná mu nárok na náhradu trov konania.

6. Žalobcovia 1/ až 4/ sa k odvolaniu žalovaného 2/ písomne vyjadrili tak, že s ním nesúhlasia. Súhlasili s posúdením veci súdom prvej inštancie. Súd prvej inštancie správne poukázal na to, že v incidenčnom konaní je oprávnený preskúmať pohľadávku popretú správcom len v rozsahu dôvodov, ktoré uviedol v popieracom prejave. Popieracím prejavom správcu vymedzuje rozsah a predmet incidenčného konania.

Zhodne s názorom súdu prvej inštancie mali zato, že nález Ústavného súdu SR sp .zn. II. ÚS 409/2013 je v súdnej veci aplikovateľný, pretože úlohou incidenčného konania bolo len rozhodnutie o tom, či popierací prejav správcu obstoja alebo nie a či dôvody obsiahnuté v popieracom prejave zodpovedajú skutočnosti a vylučujú pohľadávku z uspokojenia v konkurze tak, ako bola prihlásená. Správca nemôže svoju zodpovednosť za činnosť, ktorú vykonáva v reštrukturalizácii, preniesť na konkurzný súd. Dôvodom popretia súdnej veci bol prebiehajúci spor súdny spor a nepreukázateľný právny nárok, čo súd prvej inštancii zamietol a vyargumentoval. Opätovne zdôraznili, že na súde prebieha trestné konanie, kde obžalovaní sú bývalí zamestnanci Vojenského opravárenského podniku Nováky, ktorí sú trestne stíhaní za smrť pracovníkov, vrátane manželky a matky žalobcov 1/ až 4/. Na rozdiel od žalovaného 2/ uniesli dôkazné bremeno, pretože preukázali skutočnosti svedčiacie o existencii zásahu nemajetkovej ujmy. Žiadali, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny a priznal im nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

7. Žalovaný 2/ sa k odvolaniu žalovaného 1/ písomne vyjadril tak, že jeho odvolanie nesmeruje voči výroku rozsudku, ktorým bola žaloba vo vzťahu k nemu zamietnutá.

8. Ďalšie písomné vyjadrenia podané neboli.

9. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov.

10. V zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalovaného 2/ nariaďovať pojednávanie.

11. I keď žalovaný 2/ v odvolaní výslovne uviedol, že podáva odvolanie proti výrokom II. až VIII. a X. napadnutého rozsudku, z hľadiska obsahu odvolania (§ 124 ods. 1 CSP) je zrejmé, že odvolaním nenapáda výroky VI., VII. a VIII. rozsudku o čiastočnom zastavení konania. Predmetom odvolacieho konania tak boli výroky II., III., IV., V. a súvisiaci výrok o trovách konania X. rozsudku súdu prvej inštancie.

12. V zmysle § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

14. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

15. Žalovaný 2/ v odvolaní namieta odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP.

16. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

17. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkov logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

18. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

19. Odvolací súd po preskúmaní veci zistil, že odvolacie námietky žalovaného 2/ nie sú dôvodné.

20. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP. Vychádzajúc z obsahu súdneho spisu odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie dodržal v konaní procesné predpisy upravujúce procesný postup o povinnom poučení strany v spore o procesných právach a o procesných povinnostiach, o predvolávaní na nariadené pojednávania za účelom prejednania veci, pri vykonávaní dokazovania a procesný postup pred skončením dokazovania.

21. V rozhodovanej veci odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany, skonštatoval, že prvoinštančný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP a v napadnutom rozsudku sa riadne vysporiadal so skutkovou i právnou argumentáciou strán vznesenou v prvostupňovom konaní. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, ako aj s jeho právnym posúdením. Prijaté právne závery súd prvej inštancie náležite vysvetlil spôsobom, z ktorého je zrejmé, akými úvahami sa riadil. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu, vo vzťahu k čomu odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP .

22. Písomné odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie pritom zodpovedá kritériám odôvodnenia rozsudku podľa § 220 ods. 2 až 4 CSP i rozhodovacej praxi vyšších súdnych autorít. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd síce ukladá súdom povinnosť odôvodniť svoje rozhodnutia, túto požiadavku však nemožno chápať tak, že súdy majú povinnosť dať podrobnú odpoveď na každý argument (napr.: rozsudok ESĽP vo veci Van Hurk

v. Holandsko z 19.04.1994, č. 16034/90, bod 61). I Ústavný súd SR v tomto smere konštatoval, že odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (rozhodnutie sp. zn.

IV. ÚS 115/03 zo dňa 03.07.2003). Súd prvej inštancie uviedol, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil. Z odsekov 1.1., 1.2., 1.3, 6. odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, čoho sa žalobcovia v konaní domáhali, aké skutočnosti tvrdili, aké dôkazy označili a predložili na preukázanie svojich tvrdení a aké prostriedky procesného útoku použili. Z odsekov 3., 5. odôvodnenia vyplýva vyjadrenie žalovaných 1/, 2/. V odseku 10. odôvodnenia uviedol súd prvej inštancie jednotlivé dôkazy, ktorými vykonal dokazovanie a v odsekoch 11.1 až 16. konkrétne skutkové okolnosti vyplývajúce z dôkazov. V odsekoch 17.1. - 17.10. odôvodnenia citoval súd prvej inštancie znenie právnych noriem právnych predpisov, podľa ktorých právne posúdil zistený skutkový stav. Odseky 18. až 24. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie obsahujú ustálený skutkový stav veci, vyhodnotenie dôkaznej situácie, a to aké zistenia vyvodil z dôkazov. Hodnotenie vykonaných dôkazov obsahuje úvahy súdu prvej inštancie, ktoré majú logickú postupnosť

a oporu v skutkových zisteniach.. Zistený skutkový stav podriadil pod príslušné právne normy, ktoré vo veci aplikoval a túto aplikáciu vyjadril svojím myšlienkovým postupom. V odsekoch 25. až 29. odôvodnenia sa vysporiadal s otázkou nároku na náhradu trov konania. Odvolací súd je toho názoru, že formulácie použité súdom prvej inštancie v odôvodnení rozsudku sú určité a zrozumiteľné, odôvodnenie je ako celok presvedčivé a z hľadiska obsahu spĺňa aj kvalitatívnu požiadavku, a preto je nedôvodná

odvolacia argumentácia žalovaného 2/ ohľadne nedostatku odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP).

23. Žalovaný 2/ v tomto kontexte tiež namieta, že súd prvej inštancie spôsobom dokazovania porušil princíp rovnosti zbraní (zásadu rovnosti procesných strán).

24. Strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu (článok 6 CSP). Rovnosť pred súdom je len výrazom rovnosti strán civilného sporového konania. Rovnosť pred zákonom a rovnosť pred súdom je obsahom toho istého pojmu a znamená rovnaké postavenie oboch procesných strán pri aplikácii hmotných i procesných predpisov ktorýmkoľvek súdom voči ktorémukoľvek účastníkovi konania. Zásada rovnosti strán v civilnom procese sa prejavuje vytváraním rovnakých procesných podmienok a rovnakého procesného postavenia subjektov, o právach a povinnostiach ktorých rozhoduje civilný súd (PL. ÚS 43/95). Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje i právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie

(I. ÚS 52/03). Súd v civilnom sporovom konaní nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu, nie strán sporu. Odvolací súd taktiež zdôrazňuje, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nepatrí právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj I. ÚS 97/97).

25. Obsah spisu v súdnej veci nedáva podklad pre záver, že by súd prvej inštancie porušil zásadu rovnosti procesných strán. Súd prvej inštancie vytvoril obom procesným stranám rovnakú možnosť vyjadriť sa k veci, k vykonanému dokazovaniu, k priebehu konania a k vyjadreniam protistrany. Odvolací súd preto konštatuje, že postupom súdu prvej inštancie nedošlo k takému nesprávnemu procesnému postupu, ktorý znemožnil stranám uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

26. Z procesného hľadiska žalovaný 2/ v odvolaní ďalej namieta o.i i arbitrárnosť a nepredvídateľnosť napadnutého rozsudku. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že predvídateľné je také rozhodnutie, ktorému predchádza predvídateľný postup pri konaní a rozhodovaní. Strany by nemali byť zaskočené možným iným právnym posúdením veci súdom bez toho, aby im bolo umožnené tvrdiť skutočnosti významné z hľadiska sudcovho právneho záveru a navrhnúť na ich preukázanie dôkazy. Rovnako by nemali byť zaskočení takým postupom súdu, ktorý nemá oporu v predvídateľnom právnom postupe súdu, ktorý nie je v súlade s procesným právom a jeho pravidlami (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/42/2010 zo dňa 17.10.2011). Po preskúmaní obsahu spisu i toho, čo uviedli strany v prvoinštančnom konaní dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je možné označiť ako arbitrárne. Zo zápisnice z pojednávania súdu prvej inštancie zo dňa 29.05.2019, ktorá je súčasťou spisu, vyplýva, že súd prvej inštancie sa vyjadril, aké skutočnosti v príslušnom štádiu konania má za preukázané a aké nie, ktoré skutočnosti považuje za sporné a ktoré za nesporné, poskytol stranám predbežné právne posúdenie veci a vyzval ich na vyjadrenia, resp. predloženie tvrdení a dôkazov. Svoje rozhodnutie následne súd prvej inštancie založil na skutkovom i právnom posúdení veci, s ktorými strany oboznámil a ku ktorému umožnil stranám vyjadriť sa i navrhnúť ďalšie dôkazy. Táto odvolacia námietka žalovaného 2/ bola potom neopodstatnená.

27. Podľa § 124 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“) v znení účinnom do 31.12.2011 každú prihlásenú pohľadávku správca s odbornou starostlivosťou porovná s účtovnou a inou dokumentáciou dlžníka a so zoznamom záväzkov dlžníka; správca pritom prihliadne aj na vyjadrenia dlžníka a iných osôb a vykoná aj vlastné šetrenie. Ak správca pri skúmaní pohľadávky zistí, že prihlásená pohľadávka je čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva sporná, je povinný prihlásenú pohľadávku v spornom rozsahu poprieť.

28. Podľa § 124 ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom do 31.12.2011 veriteľ popretej pohľadávky sa môže do 30 dní od uplynutia lehoty na popieranie pohľadávok žalobou podanou voči dlžníkovi domáhať, aby súd určil právny dôvod, vymáhateľnosť, výšku, zabezpečenie

zabezpečovacím právom alebo poradie zabezpečovacieho práva popretej pohľadávky; v žalobe sa veriteľ môže domáhať len toho, čo uviedol v prihláške.

29. Podľa § 118 ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii súdne a rozhodcovské konania o pohľadávkach, ktoré sa v reštrukturalizácii uplatňujú prihláškou, sa povolením reštrukturalizácie prerušujú; tieto nároky možno uplatniť voči dlžníkovi len spôsobom podľa § 120 ods. 1 a § 124 ods. 4.

30. Podľa § 156 prvej vety zákona o konkurze a reštrukturalizácii zverejnením uznesenia súdu o skončení reštrukturalizácie v Obchodnom vestníku zanikajú účinky začatia reštrukturalizačného konania a zastavujú sa konania prerušené podľa § 118 ods. 4.

31. Podľa § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

32. Podľa § 13 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

33. Podľa § 15 Občianskeho zákonníka po smrti fyzickej osoby patrí uplatňovať právo na ochranu jeho osobnosti manželovi a deťom, a ak ich niet, jeho rodičom.

34. V prípade, že pohľadávka veriteľa bola popretá podľa § 124 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ten má podľa § 124 ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii právo domáhať sa na súde tzv. incidenčnou žalobou v incidenčnom konaní určenia popretej pohľadávky. Incidenčné konanie je bežné sporové konanie vyvolané reštrukturalizáciou, ktoré začína doručením incidenčnej žaloby na príslušný súd. Lehota na podanie incidenčnej žaloby je 30 kalendárnych dní odo dňa uplynutia lehoty na popieranie pohľadávok. Incidenčná žaloba musí byť v tejto lehote doručená na príslušný súd. Pokiaľ popretý veriteľ v zákonnej lehote nepodá incidenčnú žalobu, stráca v rozsahu popretia pohľadávky postavenie účastníka reštrukturalizačného konania. Obsah žaloby v incidenčnom spore je determinovaný obsahom popieracieho prejavu správcu - ak správca poprie právny dôvod či výšku, má sa veriteľ domáhať niečoho iného, než keby správca poprel len vykonateľnosť (porov. Ďurica M. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. Bratislava : IURA EDITION, 2012, s. 251 a nasl.).

35. Odvolací súd v súvislosti s uvedeným zdôrazňuje, že účelom incidenčného konania je v podstate len rozhodnúť o tom, či popierací prejav správcu obstojať alebo nie, teda či dôvody obsiahnuté v popieranom prejave správcu zodpovedajú skutočnosti a vylučujú pohľadávku z uspokojenia v konkurze tak, ako bola prihlásená. Ako už zdôraznil súd prvej inštancie, v zmysle nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS/409/2013-49 zo dňa 11.09.2014, je predovšetkým úlohou správcu, nie súdu konajúceho v incidenčnom konaní, preskúmať prihlásené pohľadávky a podľa svojich zistení popierať alebo nie, pričom nedostatok popretia má za následok ich uznanie, a tým aj účasť na uspokojení v konkurze. Úlohou incidenčného konania nie je potom opätovne preskúmavanie uplatnenej pohľadávky súdom, pretože to je úlohou správcu. Účelom incidenčného konania je v podstate len rozhodnúť o tom, či popierací prejav správcu obstojať alebo nie, teda či dôvody obsiahnuté v popieranom prejave správcu zodpovedajú skutočnosti a vylučujú pohľadávku z uspokojenia v konkurze tak, ako bola prihlásená. Incidenčné konanie nie je konaním, v ktorom by veriteľ uplatňoval svoju pohľadávku proti dlžníkovi a v ktorom by tak predmetom konajúceho súdu mal byť celý právny vzťah medzi nimi v celej jeho šírke a hĺbke. V konkurze si veritelia uplatňujú svoje pohľadávky osobitne určeným postupom u správcu, ktorému patrí ich preskúmanie a prvotné rozhodnutie o tom, či v konkurze budú alebo nebudú uspokojené. Z konštrukcie § 32 konkurzného zákona je zrejmé, že „rozhodnutie“ správcu o tom, že pohľadávka bude uspokojená v určitom rozsahu alebo v určitom poradí, je v podstate konečné, keďže proti nemu v rámci konkurzného konania neexistuje žiaden prostriedok nápravy. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii ukladá správcovi povinnosť dôvod popretia pohľadávky odôvodniť.

Predmetom incidenčného konania iniciovaného veriteľom popretej pohľadávky je potom preskúmanie opodstatnenosti, resp. neopodstatnenosti popieracieho prejavu správcu a posúdenie, či správcom uvedený dôvod popretia je daný, alebo či uvedený dôvod neexistuje. Zákon o konkurze preskúmanie prihlásených pohľadávok zveruje správcovi a nie konkurznému súdu. Správca nemôže zodpovednosť za svoju činnosť prenášať na konkurzný súd. I podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/70/2016 zo dňa 30.01.2017 jediným oprávneným subjektom na preskúmanie pohľadávok prihlásených v konkurze je ustanovený správca konkurznej podstaty. Pri preskúmaní prihlásených pohľadávok je správca povinný postupovať s odbornou starostlivosťou a v prípade, ak je pohľadávka sporná, vzniká správcovi povinnosť ju v spornom rozsahu poprieť. Zároveň zákon o konkurze

a reštrukturalizácii ukladá správcovi povinnosť dôvod popretia pohľadávky odôvodniť. Predmetom incidenčného konania iniciovaného veriteľom popretej pohľadávky je potom preskúmanie opodstatnenosti, resp. neopodstatnenosti popieracieho prejavu správcu a posúdenie, či správcom uvedený dôvod popretia je daný alebo či uvedený dôvod neexistuje. Z tohto dôvodu je možné považovať za postup správcu s odbornou starostlivosťou iba taký postup, kedy v popieracom prejave uvedie všetky právne relevantné dôvody, pre ktoré spochybňuje dôvodnosť, opodstatnenosť alebo samotnú existenciu prihlásenej pohľadávky. Konkurzný súd nie je oprávnený preskúmať popretú pohľadávku z iných, správcom v incidenčnom konaní uvádzaných dôvodov, než je uvedené v popieracom prejave. Uplynutím lehoty (zákonnej alebo súdom predĺženej) na popretie prihlásených pohľadávok sa právo správcu uvádzať nové dôvody popretia pohľadávky prekluduje a prihlásená pohľadávka sa považuje v následne spornom rozsahu za zistenú.

36. Odvolací súd v konaní nezistil dôvod, pre ktorý by bolo v súdnej veci namieste odkloniť sa od uvedených právnych záverov vyšších súdnych autorít.

37. V súdnej veci sa žalobcovia žalobou, doručenu súdu dňa 13.12.2011 domáhali (pôvodne len voči žalovanému 1/) určenia, že žalobca 1/ je veriteľom pohľadávky v sume 101 500,- eur, prihlásenej prihláškou pohľadávky por. č. 1 zo dňa 06.10.2011, zapísanej v zozname pohľadávok číslo pohľadávky 101/K-1, v reštrukturalizácii dlžníka Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s., povolenej uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 28R/4/2011-720 zo dňa 12.09.2011, titulom náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá je dôsledkom neoprávneného zásahu obchodnej spoločnosti Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s. do osobnostných práv žalobcu 1/; žalobca 2/ je veriteľom pohľadávky v sume 100 000,- eur, prihlásenej prihláškou pohľadávky por. č. 1 zo dňa 06.10.2011, zapísanej v zozname pohľadávok číslo pohľadávky 105/K-1, v reštrukturalizácii dlžníka Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s. povolenej uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 28R/4/2011-720 zo dňa 12.09.2011, titulom náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá je dôsledkom neoprávneného zásahu obchodnej spoločnosti Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s. do osobnostných práv žalobcu 2/; žalobca 3/ je veriteľom pohľadávky v sume 100 600,- eur, prihlásenej prihláškou pohľadávky por. č. 1 zo dňa 06.10.2011, zapísanej v zozname pohľadávok číslo pohľadávky 104/K-1, v reštrukturalizácii dlžníka Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s. povolenej uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 28R/4/2011-720 zo dňa 12.09.2011, titulom náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá je dôsledkom neoprávneného zásahu obchodnej spoločnosti Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s. do osobnostných práv žalobcu 3/; žalobca 4/ je veriteľom pohľadávky v sume 103 000,- eur, prihlásenej prihláškou pohľadávky por. č. 1 zo dňa 06.10.2011, zapísanej v zozname pohľadávok číslo pohľadávky 100/K-1, v reštrukturalizácii dlžníka Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s. s povolenej uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 28R/4/2011-720 zo dňa 12.09.2011, titulom náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá je dôsledkom neoprávneného zásahu obchodnej spoločnosti Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s. do osobnostných práv žalobcu 4/. Na základe návrhu žalobcov Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 16CoKR/13/2017-183 zo dňa 30.04.2018, pripustil, aby do konania na strane žalovaného vstúpil ako žalovaný 2/ Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s. s účinkami od 19.12.2011. Zároveň rozhodol o tom, že v konaní sa bude pokračovať s právnym nástupcom žalovaného 2/, a to s Leteckými opravovňami Trenčín, a.s. s účinkami od 01.09.2014. V konaní bolo zistené a medzi stranami nebolo sporné, že žalobcovia 1/ až 4/ si žalobou zo dňa 26.02.2010, proti Vojenskému opravárenskému podniku Nováky, a.s. uplatnili nárok na

ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 100 000,- eur každý s odôvodnením, že dňa 02.03.2007 o 16.30 hod. došlo vo Vojenskom opravárenskom podniku Nováky, a.s. k výbuchu munície, pri ktorom bola usmrtená aj manželka a matka žalobcov K. J.. V čase úmrtia mala K. J. nedožitých 51 rokov, bola

v dobrom zdravotnom stave a so žalobcami 1/-4/ žila v spoločnej domácnosti. Podľa žalobcov boli usporiadaná rodina, boli medzi nimi veľmi silné citové vzťahy, smrťou matky a manželky došlo k ťažkej citovej ujme, ktorá bola spôsobená nielen jej smrťou, ale aj hrozným spôsobom, akým zomrela, s čím sa nedokážu vyrovnáť. Úmrtie ľudí dňa 02.03.2007 počas výbuchu v Novákoch sa odohralo v priamom televíznom prenose. Šok, ktorý všetci utrpeli z toho, že sa nevedelo, vzhľadom na chaos v evidencii zamestnancov v podniku, kto zomrel, stále živil nádej, že ich manželka a matka žije, nie je medzi mŕtvymi, skončila úplným šokom, keď bolo v televízii zverejnené jej meno ako mŕtvej. Keď k tomu prirátajú vysielanie televíznych staníc priamo z miesta nešťastia, kde napätie a sústavné dohady boli nadmieru akejkoľvek únosnosti, ich trauma z tejto udalosti pretrváva až doteraz. Najviac táto udalosť (smrť matky) zasiahla žalobcu 1/ ako manžela, žalobkyňu 2/, ktorá bola v tom čase maloletá a aj súrodencov - žalobcov 3/, 4/, ktorí videli a museli sa vysporiadať so zúfalstvom svojich blízkych a beznádejnosťou celej situácie.. Smrťou matky a manželky im vznikla nenapraviteľná citová ujma, a keďže smrť matky a manželky je nezvratná, nemôžu sa na súde domáhať upustenia od neoprávnených zásahov do súkromia, a preto žiadali ako odškodnenie nemajetkovej ujmy za nenapraviteľnú psychickú ujmu finančné odškodnenie. Konanie o tejto žalobe, vedené na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn. 12C/41/2010, bolo právoplatne zastavené v zmysle § 156 prvej vety zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Ďalej v konaní nebolo sporné, že uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 28R/4/2011 zo dňa 12.09.2011 bola povolená reštrukturalizácia dlžníka Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s., pričom do funkcie reštrukturalizačného správcu bol ustanovený žalovaný 1/. Prihláškou pohľadávky por. č. 1 zo dňa 06.10.2011 si žalobca 1/ prihlásil pohľadávku v sume 101 500,- eur (istina 100 000,- eur + náklady z uplatnenia 1 500,- eur); prihláškou pohľadávky por. č. 1 zo dňa 06.10.2011 si žalobca 2/ prihlásil pohľadávku v sume 100 000,- eur (istina 100 000,- eur); prihláškou pohľadávky por. č. 1 zo dňa 06.10.2011 si žalobca 3/ prihlásil pohľadávku v sume 100 600,- eur (istina 100 000,- eur + náklady z uplatnenia 600,- eur); prihláškou pohľadávky por. č. 1 zo dňa 06.10.2011 si žalobca 4/ prihlásil pohľadávku v sume 103 000,- eur (istina 100 000,- eur + náklady z uplatnenia 3 000,- eur). Ako právny dôvod vzniku uvedených pohľadávok zhodne uviedli: „1/ Istina - Návrh na ochranu osobnosti (žaloba) podľa § 11

Obč. zák. a náhrada nemajetkovej ujmy, vedený na Okresnom súde v Prievidzi

č.k. 12C/41/2010 (viď príloha č. 1). 2/ Náklady z uplatnenia - súdny poplatok za Návrh (viď príloha č. 1c , 1d).“ Z výpisu zo zoznamu pohľadávok číslo pohľadávky 104/K-1, 105/K-1, 100/K-1 a 101/K-1 je zrejmé, že reštrukturalizačný správca žalobcami 1/-4/ prihlásené pohľadávky dňa 11.11.2011 poprel čo do ich právneho dôvodu a výšky. Ako dôvod popretia právneho dôvodu uvedených pohľadávok uviedol: „Právny dôvod pohľadávky popretý

z dôvodu prebiehajúceho súdneho sporu, nepreukázateľný právny nárok“. Ako dôvod popretia výšky žalovaných pohľadávok uviedol: „Istina popretá z dôvodu prebiehajúceho súdneho sporu. Náklady z uplatnenia popreté podľa § 138 ods. 2 ZKR.“. Uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 28R/4/2011-918 zo dňa 18.04.2012 bol potvrdený reštrukturalizačný plán dlžníka Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s. a ku dňu 20.09.2011 bola reštrukturalizácia skončená. Z výpisu Vojenského opravárenského podniku Nováky, a.s., IČO 36 350 451

z obch. registra je zrejmé, že Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s. ku dňu 01.09.2014 zanikol zlúčením so žalovaným 2/, ktorý je jeho právnym nástupcom. Na základe čiastočného späťvzťatia žaloby žalobcami 1/ až 4/ v priebehu prvoinštančného konania, súd prvej inštancie výrokmi VI., VII. a VIII. rozsudku, ktoré neboli napadnuté odvolaním, zastavil konanie v časti o určenie, že žalobcovia 1/, 3/ a 4/ sú veriteľmi pohľadávky v časti nákladov na uplatnenie (žalobca 1/ v sume 1 500,- eur, žalobca 3/ v sume 600,- eur, žalobca 4/ v sume 3 000,- eur).

38.1. Súd prvej inštancie sa potom správne zaoberal otázkou, či obstojí popierací prejav reštrukturalizačného správcu, týkajúci sa jednak právneho dôvodu vzniku pohľadávok žalobcov a jednak jej výšky. Reštrukturalizačný správca dlžníka Vojenský opravárenský podnik Nováky, a.s. žalované pohľadávky poprel čo do právneho dôvodu ich vzniku v prvom rade s odôvodnením „Právny dôvod pohľadávky popretý z dôvodu prebiehajúceho súdneho sporu, nepreukázateľný právny nárok“. V čase vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie však bolo už konanie vedené Okresným súdom v Prievidzi pod sp. zn. 12C/41/2010 zastavené, a teda tento dôvod popretia neexistoval.

38.2. Ďalším dôvodom popretia právneho dôvodu vzniku predmetných pohľadávok bol „...nepreukázateľný právny nárok“. Odvolací súd zhodne so názorom súdu prvej inštancie i tento citovaný dôvod popretia posúdil ako neopodstatnený, nakoľko právnym dôvodom vzniku žalovaných pohľadávok bola náhrada nemajetkovej ujmy, ktorú si žalobcovia voči Vojenskému opravárenskému podniku Nováky, a.s. uplatňovali titulom zásahu do osobnostných práv žalobcov 1/ až 4/, ktoré pohľadávky (majúce právny základ v ust.

11 až 15 Občianskeho zákonníka) sú preukázateľnou pohľadávkou. Napokon samotný žalovaný 2/ v odvolaní pripúšťa, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy je vo všeobecnosti možné považovať za preukázateľný, keďže pojem preukázateľnosti označuje objektívnu možnosť preukázať určité tvrdenia alebo nárok vo všetkých prípadoch. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti správne poznamenal, že medzi žalobcami a žalovaným 2/ nebolo sporné, že dňa 02.03.2007 o 16.30 hod. došlo vo Vojenskom opravárenskom podniku Nováky, a.s.

k výbuchu munície, pri ktorom bola usmrtená aj manželka žalobcu 1/ a matka žalobcov 2/-4/ K. J.. Týmto nepochybne došlo k neoprávnenému zásahu zo strany Vojenského opravárenského podniku Nováky, a.s. do osobnostných práv žalobcov 1/-4/, a to konkrétne do ich práva na ich súkromný a rodinný život (§11 Občianskeho zákonníka), ktoré v sebe zahŕňa tiež právo fyzickej osoby na spolužitie s ďalšími osobami, predovšetkým s členmi rodiny. V konaní bolo nesporné, že medzi žalobcami a zomrelou K. J. existovali sociálne, morálne, citové a kultúrne vzťahy, vytvorené v rámci ich súkromného a rodinného života, ktoré jej smrťou boli násilne pretrhnuté. Žalobcovia tvorili s nebohrou plne fungujúcu rodinu s dobre vyvinutými sociálnymi i citovými väzbami. Vzniknutá trauma je zo života žalobcov prakticky neodstrániteľná. Je zrejmé, že išlo o závažný zásah do psychickej a morálnej integrity osobnosti, ktorý je objektívne spôsobilý fyzickej osobe privodiť ujmu na jednotlivých stránkach osobnosti, v dôsledku čoho, v zmysle § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, vzniklo žalobcom právo na náhradu nemajetkovej ujmy. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam súd prvej inštancie správne považoval za preukázaný právny dôvod vzniku žalovaných pohľadávok žalobcov 1/-4/, s poukazom na skutočnosť, že zo zoznamu pohľadávok pri jednotlivých žalovaných pohľadávkach nie sú uvedené žiadne konkrétne námietky voči právnemu dôvodu vzniku žalovaných pohľadávok. Skutočnosť, že voči vedúcim pracovníkom podniku bolo začaté trestné stíhanie, ktoré ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie nebolo právoplatne skončené, nemala z popísaného hľadiska na posúdenie veci vplyv.

38.3. Pokiaľ žalovaný 2/ v odvolaní v tomto smere namieta, že dôvodom popretia pohľadávok žalobcov čo do právneho dôvodu bolo ich nepreukázanie v konkrétnej veci konkrétnymi dôkaznými prostriedkami, odvolací súd uvádza, že popierací prejav reštrukturalizačného správca takúto argumentáciu neobsahoval, a súd prvej inštancie a ani odvolací súd nie sú oprávnení preskúmať popretú pohľadávkou z tohto žalovaným 2/ uvádzaného dôvodu (ktorý preukázateľne nebol obsahom popieracieho prejavu reštrukturalizačného správca). Totožný záver platí vo vzťahu k argumentácii žalovaného 2/, že žalobcovia 1/ až 4/ neuniesli dôkazné bremeno ohľadom splnenia podmienok vzniku nimi uplatneného nároku. Predmetom incidenčného konania nie je totiž - ako je uvedené už vyššie - opätovné preskúmavanie uplatnenej pohľadávky súdom ako v konaní, v ktorom by veriteľ uplatňoval svoju pohľadávkou proti dlžníkovi, a v ktorom by predmetom konania mal byť celý právny vzťah medzi nimi v celej jeho šírke a hĺbke. Z tohto dôvodu je nenáležité i dovolávanie sa rozhodnutí vyšších súdnych autorít, týkajúcich sa bremena tvrdenia a dôkazného bremena v sporových konaniach o ochranu osobnosti (a náhradu nemajetkovej ujmy) zo strany žalovaného 2/, obsiahnuté v odvolaní.

39.1. Čo sa týka popretia výšky žalovaných pohľadávok žalobcov 1/-4/, reštrukturalizačný správca uviedol, že dané pohľadávky popiera z dôvodu prebiehajúceho súdneho sporu. Tento dôvod popretia však už v čase vyhlásenia tohto rozsudku neexistoval, keďže predmetné súdne konanie bolo zastavené. Iný dôvod popretia výšky (istiny nemajetkovej ujmy) žalovaných pohľadávok správca v zozname pohľadávok neuviedol a žalovaní 1/, 2/ v spore nevzniesli konkrétne námietky voči výške istiny nemajetkovej ujmy. Vzhľadom na to súd prvej inštancie správne posúdil dôvod popretia výšky žalovaných pohľadávok ako neopodstatnený.

39.2. Pokiaľ žalovaný 2/ v odvolaní argumentuje, že pri určovaní sumy nemajetkovej ujmy musia všeobecné súdy zohľadňovať svoju vlastnú rozhodovaciu činnosť, pričom v ich judikatúre by mal existovať vzťah priamej úmernosti medzi závažnosťou ujmy a výškou priznanej náhrady; že žalobcovia v tomto súdnom konaní neuniesli dôkazné bremeno ani ohľadom určenia výšky nemajetkovej ujmy,

ktorú považuje za prevyšujúcu obvykle súdmi priznávané sumy náhrady nemajetkovej ujmy, keď podľa zverejnených rozhodnutí aj v prípade usmrtenia blízkej osoby výška náhrady dosahovala výšku maximálne 25 000,- eur, odvolací súd opätovne poukazuje na predmet incidenčného konania, ktorým nie je vlastné preskúmavanie pohľadávky žalobcov 1/ až 4/ ako by tomu bolo v konaní o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy bez ďalšieho. Keďže táto odvolateľom uvádzaná argumentácia nebola súčasťou popieracieho prejavu reštrukturalizačného správcu, správne súd prvej inštancie postupoval, keď sa vyššie uvedeným nezaoberal.

40. Súd prvej inštancie správne rozhodol výrokom X. i o trovách konania, keď plne úspešným žalobcom 1/ až 4/ priznal voči neúspešnému žalovanému 2/ nárok na ich náhradu podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP.

41. Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výrokoch II., III., IV., V. a X. ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

42. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

43. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

44. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

45. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešným žalobcom 1/ až 4/ priznal voči neúspešnému žalovanému 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

46. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).